

Zprávy z farnosti

5/2001

Vstupujeme do časového období, kdy jsme dočasně opustili náš kostel. V neděli se mohou farníci především setkávat v kostele sv. Václava a Blažeje. Pořad bohoslužeb ve všední dny je vyznačen na rozpisu. Na určitou dobu se stáváme „putujícím národem“. I této symboliky můžeme využít. Tak jako vyvolený národ putoval pouští až konečně dosáhl zaslíbené země, tak také my budeme putovat po kostelech a kaplích, až se konečně budeme moci vrátit do nově upraveného kostela.

Všechno ale něco stojí. Nejenom peníze, ale je třeba i určitou pomoc. Sledujte tedy výzvy, které se budou týkat různých pomocných prací a v závěru především důkladného úklidu. Při této pomoci se zároveň lidé mohou lépe poznávat. To je jistě hezká příležitost pro naše farní společenství.

Začínáme také měsíc věnovaný Panně Marii. Zde bych chtěl především upozornit na mše svaté v Bynově, v kostele, který je zasvěcen P.Marii (čtvrtek v 17:30 a soboty v 19:00).

Krásné prožití mariánského měsíce přeje

P. František

Kam se nám schovali katolíci?

V katalogu litoměřické diecéze je možné nalézt i zajímavé informace o farnostech. Dnes jsem vybral farnost, která má oficiální název:

Římskokatolická farnost Království

Do farnosti patří jen samotné Království.

V následující tabulce (ze zvyku) je opět uveden počet obyvatel jednotlivých částí farnosti a počet občanů, kteří se při sčítání lidí v roce 1991 zapísali jako katolíci. Na výsledky posledního sčítání lidí jsem sice zvědav, ale budeme si muset ještě počkat.

Část farnosti	Počet obyvatel v roce 1991	Počet katolíků v roce 1991
Království	488	131
Součet	488	131

Tak a jsme hned hotovi. Ještě zbývá dodat, že farnost je z roku 1848 a ze stejného roku jsou i matriky. Ovšem nejstarší památku na toto místo máme z roku 1590.

Farní kostel je zasvěcen sv. Vavřinci.

připravil R. Sticha

XXIII. Diecézní setkání mládeže

V sobotu 7. dubna 2001 byl den, kdy se konala v diecézích setkání mládeže. Já bych se rád zmínil o setkání mládeže naší diecéze, konané v Litoměřicích. Nemohu sice srovnávat všech 23 setkání, již z prostého důvodu – byl jsem účasten jen několika z nich, ale přesto si dovoluji tvrdit, že lepší než toto poslední pravděpodobně ještě nebylo, přestože počasí nepatřilo k nejlepšímu. Ale možná i proto přispělo ke krásným zážitkům na konci letošní doby postní. Nebudu tentokrát asi až tak objektivní, protože sám jsem právě prožíval určitý kontrast mezi vztahy lidí týkající se hmotných statků a lidí, kteří spíše upřednostňují duchovní stránku života. Dnešní doba má ke konfliktům v mezilidských vztazích dost blízko – proč?

Jistě nám chybí více lásky. Ne té smyslné, té je všude tolik, že pro ni není vidět ani nic jiného. Neuvěřitelně podléháme módnosti, opičíme se po druhých (v čem?), snažíme se druhým ve všem vyrovnat – raději je předhánit (i v dobrých vlastnostech?), být „úspěšní“, mít se dobře, musíme se na každém kroku zviditelnit, naletíme na každý podvod a obchodní trik reklamy,... . Lehce zjistíme, že vlastně ani Boha nepotřebujeme. Jsme přece mladí, úspěšní, všichni nás obdivují (jedno v čem), máme na co si vzpomeneme, uspokojujeme své potřeby,

A pro ty, kteří ještě myslí, snaží se poznat princip bludiště jménem život, snaží se o šíření opravdové krásy, poznání, dobra, lásky – tak pro ty je tu setkání mladých. Zde zjistím, že nejsem sám v džungli doby, že je nás více, je to povzbudivé. Mohu se zeptat na problémy které mě trápí a někdo mě vyslechne a dokonce mi chce pomoci. Neodsuzuje. To vše lze na takovém setkání zažít. Pokud chci.

Přirovnání P. Šimáčka v úvodu k přednášce RNDr. Jiřího Grygara o hvězdách, které žijí úspěšně tehdy, pokud se „rozdávají“ a vzdávají se své hmoty, na rozdíl od těch které hmotu „hamouní“, načež se zřítí do černé díry – pekla, z kterého není návratu, byla opravdu trefná. Kdo se nad tím trochu zamyslí, má návod, jak se v životě zachovat. Ale nesmí to zapomenout, musí se k tomu stále vracet.

Na pódiu před plátnem následovala scénka o vzniku a průběhu života od začátku do současnosti. Výkony účinkujících byly natolik přesvědčivé a trefné, že vyvolávaly často smích a nebylo snad nikoho, kdo by vypíchnutým lidským vlastnostem nerozuměl. Nápaditý živý „had“ účastníků setkání, který se proháněl na závěr scénky okolo sálu kina přispěl i k protažení a uvolnění těla a napomohl k soustředění na následující přednášku.

Vlastní přednáška RNDr. J. Grygara, ve které stručně, laicky srozumitelně, ale přesně, promluvil o vzniku vesmíru a dalších otázkách tohoto zajímavého tématu, zaujala každého. Celý sál litoměřického kina naslouchal napjatě i odpovědím na otázky, které bylo možno položit. Samo sebou, že nebylo možné dotazy v omezené době vyčerpat. Není ale nic ztraceno. Přednášející byl natolik překvapen zájmem a účastí tolika mladých, že na požádání je ochoten opět někdy přijet. Nenechejte si ujít příležitost setkat se s člověkem, který ač špičkový odborník, neztratil cestu k lidem a nebojí se veřejně přiznat, že nejen že vidí Boha naprosto zřetelně při vědeckém bádání, ale že věří i v Ježíše Krista.

Mezi jednotlivými bloky nám zahrála, a spolu s námi zazpívala, místní hudební skupina kytarové písně. Po poledním Anděl Páně následovalo jídlo a rozhovory účastníků. To už se připravovala na odpolední představení folková skupina Svítání, kterou mnozí možná znají z rozhlasové stanice Proglas. Skupina, ač Brněnská, se skládá z hráčů a zpěváků z různých míst Čech i Moravy a jejich pestrý repertoár byl po právu odměňován spontánním potleskem. A co následovalo?

Něco neobvyklého. Průvod Ježíše „Jeruzalémem“ na opravdovém oslu. Podle „vůně“ lichokopytníka to nemohl nikdo přehlédnout. Cestou od knihkupectví Jonáš ke katedrále sice mrholilo, ale průvodu s ratolestmi to náladu nezkažilo.

Následoval program přímo v katedrále. Několik písní a pak čtení pašijí, při kterých se vystřídal několik přednášejících, kteří nakonec sehráli scénku o křížové cestě, za kterou by se nemuseli stydět ani profesionálové. Soubor přijel z jižní Moravy a na závěr mše svatě vedoucí souboru byla odměněna květinami a plna dojetí děkovala za přijetí této netradiční křížové cesty.

Zde jeden postřeh. Křížovou cestu sehrála děvčata, která byla nalíčena a ustrojena pro své role. Možná si uvědomili i jiní fakt, že pohledná děvčata, přestrojená ve své roli za vojáky, získala rázem zjev nefalšovaných „mafianů“. V dnešní době většina mladých lidí často mění svůj zjev i chování po způsobu „mafianů“. Vidáme je všude po ulicích. Proč se hyzdí mnohdy ve zrůdy a přitom si myslí jak jsou přitažliví? Jinak by se mezi mladými neprosadili? Proč neodhodí zástěrku svěťákovství a nejsou z nich krásní lidé, kteří např. nesmrdí kouřem na sto honů!

Mše svatá pak završila pro mne tuto nezapomenutelnou sobotu. Ne tak ale pro další účastníky, kteří sice pro nepřízeň počasí museli trochu program zredukovat (výšlap na Radobýl by asi nebylo v tomto počasí to pravé), ale následující „skupinky“ přímo lákaly k zapojení se. Jenže to bylo určeno opravdu v prvé řadě mladým a hledajícím a tak jsem toto společenství opustil a vrátil se domů.

Několik účastníků jsem sice zahlédl i z Děčína, s některými jsem i mluvil, s někým se jen pozdravil, ale bylo škoda, že se neúčastnilo více našich mladých. V tak pestrém programu si musel přijít na své každý!

R. Sticha

&

Wenzel Hocke

Naše stálá dopisovatelka a častá návštěvnice naší farnosti paní Helena K. Richterová nám nabídla k seznámení překlad knížky od Willi Langa: Hockenwanzel. Pojednává o arciděkanovi z Horní Police, kam pravidelně každou první sobotu v měsíci někteří z nás putují.

K přiblížení života v té době následuje jedna z kapitol této knížky:

Vůl s velkými rohy

Josef z Vrchoviny a jeho soused Schmiederbauer seděli každou neděli v kostele vedle sebe v empore (vyvýšené místo v kostele) a nenuceným hovorem rušili bohoslužby. Schmiederbauer špatně slyšel. A kdo málo slyší, si myslí, že málo slyší i ti ostatní. Rozhovor byl tedy značně hlučný, což Hockenwanzela rozčilovalo. Jednu neděli zavolal do sákristie svého přítele a kantora Dominku. „Dnes na několik vteřin přerušíš své preludium. Chtěl bych vědět, co ti dva dědkové mají tak důležitého k žvanění během mše svaté. A abychom je správně přepadli, vytáhneš krátce před tím všechny rejstříky!“ „Ale ten Schmiederbauer je přece nahlučný a oba pak tak křičí!“ „Právě proto“, směje se Hockenwanzel mazaně. „Všichni v kostele nechť to slyší.“ „Během mše svaté?“ Sklíčený Dominka chtěl ještě něco namítat, ale Hockenwanzel jej už vystrkoval ze dveří. „Jen udělej, jak jsem říkal.“ Arciděkan se nemýlil. Ti dva žvanilové začali brebentit, sotva usedli na svá místa. Kantor ztlumil k docela tichému preludiu. Rozhovor obou pánů se hned ztišil. Dominka hrál hlasitěji a hovor zesílil. Dominka hrál ještě hlasitěji a hovor se měnil v rachocení kamenů v prudké bystřině. Teď vytáhl kantor všechny rejstříky a pak najednou zvedl ruce od kláves a nohy z pedálů. V kostele bylo na několik vteřin úplné ticho. A v tom tichu zrovna křičel Schmiederbauer sousedovi do ucha, že to všichni, co byli v kostele, mohli zděšení leknutím slyšet: „Ty víš přece, Josefe, já myslím toho vola s dlouhými rohy!“ „Amen“, křikl mezi jejich řeč Hockenwanzel a osvobodil tak své ovečky z velkého zděšení. Dominka pak pokračoval ve svém preludiu s viditelným ulehčením. Kolem varhan se smáli zpěváci. Smáli se ministranti a - Bůh mu odpusť - smál se i Hockenwanzel. Jen jeden se nesmál - starý Schmiederbauer. Stále ještě nevěděl, co se děje. Proč na něj Josef tak hloupě civí? A proč mu dal takovou herdu do zad? Blahoslavení jsou hluší duchem! Od této neděle pak bylo při bohoslužbách v Polici ticho.

K úvodnímu slovu P. Františka ze 4. čísla Zpráv

V krátké době po „sametové revoluci“ vyšla u nás úsměvná díla plná životní moudrosti a zkušenosti od Johna Graye, kde muže a ženu popsal jako

bytosti z Marsu a Venuše. Vtipně tyto knihy byly doplněny malým dílkem Josefa Hese - „Mars a Venuše v kostele“. Proč se o tom zmiňuji? V minulém čísle úvodní slovo P. Františka, našeho faráře, bylo slovo volajícího na poušti. Připomnělo mi to tu část ze jmenované knížky, kde o knězi uvažuje pisatel, zda kněz nepochází ze Saturnu.

Je to opravdový problém, protože muž – Marťan – hledá doplnění svého člověčenství se ženou. Žena – Venušanka – hledá své zázemí a plnost svého bytí ve spojení s mužem. Kam zařadit tedy kněze? Ten nemá oporu v konkrétní ženě, ale např. ve farnosti, a farnost by mu měla také být operním bodem.

Protože však na naší planetě se lidský tvor jeví jako muž a žena – tedy Marťan a Venuše – pak i kněz, co by Marťan má tytéž vlastnosti, které nacházíme u mužů; muž potřebuje, aby jej někdo potřeboval, aby byl užitečný a oceněný. Kněz – Marťan – ne vždy cítí od ostatních toto pochopení, ocenění, a to k životu nutně potřebuje. Pokud selžeme jako farníci, má hned tři únikové možnosti. Jedna z nich je ztratit elán a chuť a trošku i zatrpknout. O dalších možnostech nechci ani psát. Teoreticky víme, že správné řešení je hloubkou víry se spolehnout na Boha a u něj čekat uznání a ocenění. Ovšem to není snadné a učení se tomu, trvá celý život. A tak raději i my oceňujme svého kněze.

Nechtějme, aby kněz jako správný Marťan, který má sklon ubytovat se ve své jeskyni (na své faře) a už z ní nevycházet!

S. Š.

Poděkování loutkovému divadlu

Poslední březnovou neděli jsme mohli opět shlédnout pohádku v podání amatérského loutkového divadla, které působí v naší farnosti. Jelikož tutéž neděli vycházely Zprávy z farnosti, píše tento článek až teď, s mírným časovým odstupem. Považuji totiž za vhodné touto cestou vyjádřit díky všem lidem, kteří se na realizaci pohádek podílejí.

Divadelní představení v sobě totiž skrývá velké úsilí. Připravit jej trvá mnoho hodin, a to nejen zkoušek na faře, ale i přepisování textů, jejich učení, výroba loutek aj.. Uvědomme si, že jej připravují ženy, které mají své rodiny, domácnosti a v nich spousty práce. Také se na něm podílí nemalou měrou naše mládež, o které tak často tvrdíme, že nemá zájem o dění ve farnosti.

Dovoluji si tedy říci jedno velké DÍKY za vaši práci, kterou vynaložíte na přípravu pohádky. Jelikož mám sama dvě děti, které divadelní představení pravidelně navštěvují, vím jakou radost našim dětem způsobí zahráná

pořádka. A co je hezčího, než vidět rozzářené dětské oči plné radosti? Děkujeme a těšíme se na další představení.

Z. B. s dětmi

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Panna Maria - záchranná archa (4. pokračování)

V dnešním pokračování si povíme něco o další Mariině vlastnosti.

Jde o **vděčnost**, která je velmi vzácná mezi lidmi, neb dnešní doba jí příliš nepěstuje. Vše, co život s sebou přináší, je bráno jako holá samozřejmost. Kolik z nás si uvědomí, že zdraví, život, schopnosti, vzdělání, ale i to, že využíváme všechny zdroje přírody, vymoženosti techniky, jsou darem Božím? Ano, rodiče či určití lidé, jsou sice druhotnou příčinou a zprostředkovateli těchto Božích darů, avšak:

- Kdo z dětí poděkuje svým rodičům za oběd, kapesné, péči, vypranou košili ...?
- Jsme schopni vnímat barvy, vůni, svěžest přírody a děkovat za to, že naše smysly jsou toho schopny?
- Dokážeme si projevit vzájemně vděčnost za porozumění, naslouchání, projevenou radost, pomoc atd.?
- Jak trpíme tím, když vděčnost neprojevují druzí nám?
- Jak často reagujeme pak podrážděně s pocitem nevděku, nedostatečného ocenění, zahořklosti a trpkosti?

Lékem na tuto nemoc doby je opět škola Mariina, vždyť její srdce překypuje vděčností nad tolikými dary, které dostala a dostává. Vzpomeňme na Magnifikat: „Velebí duše má ... Duch můj jásá ...“. Naučme se vnímat dary Boží jako Ona a dokažme za ně Bohu projeviti svou vděčnost. V tomto ohledu **vděčnost zbystruje zrak** nebo **budí v srdci lásku**. Všechno je dar Boží, i ty nejmenší věci, a všechny dary vcelku tvoří život, krásný anebo smutný, podle toho, jak jich používáme.

Za svůj život budeme **odpovědni Bohu**, sobě i bližním. Chtějme vidět v něm **spojení s vděčností**. Malé dítě učíme kouzelnému slůvku „děkuji“, ale hluboký cit vděčnosti ani my sami téměř nevnímáme. Někdy se nám zdá, že mnohé z toho, co je třeba vykonat a snášet, je nad naše síly. Ale

protože Bůh je s námi a my jsme s ním uzavřeli smlouvu, smíme počítat s jeho pomocí a stavět na síle modlitby.

„Pane, děkuji za všechny dary, které jsi mi dnes nabídl, děkuji za vše, co jsem viděl a slyšel a dostal.“

zaslala Soňa Šenková

• Mladý muž přijde před odvodní komisi. Vrazí do stolu, za kterým sedí lékař i přísedící. „Neschopen, je slepý.“ Mladík se ani nehne. „Mimo to je hluchý.“ Mladík dál stojí jako sloup, načež ze sebe vyrazí: „Já chci být vojákem. Chci sloužit do roztrhání těla.“ Lékař se ušklíbne: „definitivně neschopen. Je ještě ke všemu blbý.“

Okénko do knihovny

autor: P. Mieczyslaw Nowak
název: Žít mši svatou
z obsahu: Shromážděte můj lid, Lid naslouchající slovu, Lid přinášející dary, Lid skládající oběť, Lid požívající Beránka, Z večeřadla do světa.

z úvodu: „V mé knihovně je mnoho knih o mši svaté. Jsou to moudré a zbožné knížky. Vděčím jim za mnoho. Jsem si ale vědom, že i já musím napsat takovou obyčejnou knížku o mši sv. knížku pro obyčejné lidi. Nepříliš moudrou a nepřítis pobožnou, ale psanou srdcem. Všem srozumitelnou. Protože mám velký soucit s lidmi, kteří stojí bezradně před tímto nejsvětějším mystériem jako před horou sedmi stupňů, kteří jen málo z toho všeho chápou, ačkoliv chtějí poctivě splnit svoji křesťanskou povinnost. Přicházejí každou neděli do kostela a snaží se o modlitbu. Vstávají, sedají a klekají, jak je třeba. Dokonce hlasitě recitují a zpívají. Ale odcházejí s prázdným srdcem. Jdou pouští života. Nařkají, že už nemají sílu. Ale zdroj duchovní síly, pramen živé vody je před nimi stále zapečetěn. Nechápu souvislost mezi tím, co se děje na oltáři a jejich každodenním životem. Mše svatá je pro ně jednou z mnoha pobožností. Nevidí v ní vzrušující tajemství. A pak přichází chvíle, kdy už nechtějí přijít a říkají si: „Copak se nemůžeme modlit doma? Není snad Bůh všude? Což se musím ukazovat lidem?“ Děje se tak proto, že mše svatá nemá pro ně velký význam. Je tradicí, zpestřením svátečního dne. Pro někoho je to příležitost k uměleckým zážitkům. Mají rádi pěknou sakrální architekturu, pěkné květinové dekorace. Mají rádi dobrou hudbu. Mládež se hrne tam, kde hrají a zpívají mládežnické soubory. Jiní zase hledají dobrá kázání. Ještě jiní jdou na mši sv. v intenci vlasti. Vyhovuje jim duch vlastenectví a svobody, která tam panuje. To je dobře. Ale není to příliš, příliš málo? Což máme chodit jen pro-

to? Prožíváme při mši svaté opravdové setkání s Bohem a lidmi, vyplývající z hluboké víry, nemusíme znovu objevit podstatu mše svaté?“

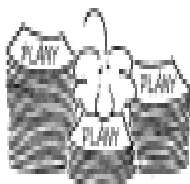
Také tuto knihu si můžete zapůjčit ve farní knihovně.

M. J.

O čem jednala Farní rada?

Zpráva z 5. zasedání FR ze dne 8. 4. 2001

Farní rada se sešla v neděli 8. 4. 2001 ve večerních hodinách. Do dne konání zasedání FR jsme obdrželi jednu připomínku a několik vyplněných dotazníků, týkajících se dětské mše svaté. Při shrnutí informací, které jsme takto získali, jsme došli k tomuto rozhodnutí.

- **Dětské mše svaté**

Dětské mše se budou konat každou 1. neděli a 3. úterý v měsíci a budou obohaceny zpěvem scholy. Vzhledem k uzavření našeho kostela se však tyto změny uvedou do praxe až po jeho znovuotevření. Tímto vám děkujeme za spolupráci při řešení této otázky.

- **Světlo v kostele**

Byl nám doručen názor, který vyjadřoval nespokojenost s novým světlem, které se před nedávnem objevilo v lodi kostela. Toto světlo bylo pouze provizorní a bude po rekonstrukci elektroinstalace nahrazeno jiným.

- **Uzavření kostela**

Hlavní bod, kterým se tentokrát FR zabývala bylo uzavření kostela na základě oprav a malování interiéru. Jelikož není možné udržet během oprav kostela čistotu a pořádek potřebný pro důstojné sloužení bohoslužeb, rozhodla se FR kostel uzavřít na dobu asi tří měsíců. Během této doby budou mše svaté slouženy v okolních kostelech. Přesný rozpis místa a doby konání bohoslužeb bude k dispozici vzadu v kostele. K uzavření kostela dojde v pondělí 23. 4. 2001 po ranní mši svaté.

- **Pomoc při opravách kostela**

Dále se FR zabývala otázkou hledání spolupracovníků, hlavně pro chystané práce v kostele (vystěhování drobností z kostela i pozdější úklid po malování). Proto vybízíme hlavně mladší farníky, aby se neostýchali a nabídli svoji pomoc. Kontaktovat můžete kteréhokoli člena FR.

- **Farní knihovna**

Na zasedání FR jsme také hovořili o knihovně, která je na faře a je velmi bohatá, avšak málo využívaná. Časem bude vytvořen kompletní seznam

knih a jejich rejstřík. Přijďte si tedy i vy vypůjčit některý titul. Nabídka je velmi široká. Od podzimu bude k dispozici na faře v některý den jedna osoba, která se bude zabývat výdejem knih.

Další setkání FR proběhne v neděli 13. 5. 2001 v 18:30 na faře v Děčíně IV. Do této doby čekáme opět na vaše podněty a návrhy.

Zapsala Zuzana Bumbová

Členové farní rady, kteří čekají na naše podněty:

jméno	funkce
P. Jirásek František	Předseda farní rady
Rejman Miloš	Místopředseda
Bumbová Zuzana	Zapisovatelka
Engelhart Jiří	Člen
Jirásková Marie	Člen
Koutná Šárka	Člen
Málek Jiří	Člen
Musil Antonín	Člen
Vopatová Ladislava	Člen

Pouť do Dolního Žlebu

I letos vás budeme zvat na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2001				
6. května	3. června	1. července	5. srpna	2. září
7. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení (cena 10 Kč):

Děčín hlavní nádr.	13:01	14:34	Dolní Žleb	14:53	17:14	19:00
Čertova Voda	13:11	14:44	Čertova Voda	14:59	17:20	19:06
Dolní Žleb	13:18	14:51	Děčín hlavní nádr.	15:10	17:31	19:17

Setkávání rodin

Účastníci setkání rodin si 19. dubna mohli na faře u sv. Kříže popovídat s paní Julietou. Téma bylo volné a mluvilo se o všem možném v přátelském ovzduší.

Příští setkání (17. května ve 20:00) mají na starosti manželé Kozlíkovi. Hosty setkání budou manželé Rádlovi, kteří v Děčíně po dlouhá léta bydleli a pracovali.

Hod Boží velikonoční

Cestou na mši svatou jsem se dozvěděl, že letos na Hod Boží velikonoční sbor od sv. Kříže u nás zpívat nebude. Zpívají v něm přece i zpěváci z naší farnosti, proto jsem předpokládal, že budou samozřejmě zpívat i v našem kostele. Šokoval mě důvod, že by se zpěváci nestihli přesunout do druhého kostela. Myslím si, že kdyby byla dobrá vůle, šlo by to zařídit. Stále se učíme jak máme hlásat evangelium a to je především hlásat lásku, bohužel to umíme krásně podávat ústně, ale jaká je skutečnost, jsem na Boží hod poznal.

Zpěv i hra na varhany připadla jen na Marušku Jiráskovou, protože varhanice Zdislava je dlouhodobě nemocná a Maruška Stichová zpívala v již zmíněném sboru. I přes prvotřídní snahu všech zúčastněných jsem při slavnosti přítomnost sboru postrádal. Přesto jsem prožil hluboký duchovní zážitek.

J. Dušánek

- Dva kamarádi si povídají v hospodě. „Klesl ti po tom česneku, co ti poradil doktor, krevní tlak?“ „Jo, klesl mi. Dokonce i v práci mi to pomohlo.“ „Jak, prosím tě?“ „Dostal jsem konečně kancelář, ve které sedím sám.“

Katoličtí křesťané laici v ČR

Zaujala mne poznámka redaktora 4. čísla Zprávy z farnosti. Tato studie Katoličtí křesťané laici v ČR navazuje na program Sněmovního kroužku, neboť obojí vychází z II. vatikánského koncilu. Rozdíl je v cíli. Ve Sněmovním kroužku se seznamujeme s II. vatikánským koncilem podrobněji a v odpovědích na dané otázky se připravuje materiál pro „Plenární sněm“, který má za úkol vzít připomínky, návrhy, stížnosti v úvahu a usneseními, aby církev odpovídala potřebám doby v současné společnosti. Je to v historii naší církve poprvé, kdy tolik laiků má možnost se podílet na formování života církve. Aby naše církev mohla splnit tento náročný úkol, musí se na něj připravovat dlouhodobou, systematickou a odvážnou prací všech, kteří mají zájem na obnově a dobru. Při tomto hledání je třeba rozlišit mezi **aktuálními a dlouhodobými záležitostmi**. Víme např., že Katechismus katolické církve vyšel až po 30 letech po II. vatikánském koncilu (u nás vydán v r. 1995).

K aktuálním otázkám patří ona zmíněná Studie, kde se podrobněji rozebírají právě ony probírané konstituce LG (O církvi) a GS (Církev a svět) – postavení laika, jeho poslání a místo v církvi a ve společnosti, jaký by měl

být, jaký v současné době je, jak by se měl utvářet. Protože „křesťanský laik“ se profiluje v zaměstnání, v rodině, ve společnosti – byla vypracována určitá témata, která vyjadřují nejdůležitější výdobytky a požadavky laiků po koncilu a po revoluci.

Jsem ochotna seznámit veřejnost s podrobnějším rozbořením projektu Aufbruch, neb ten právě nejvíce pomáhá prosazování života II. vatikánského koncilu v plné míře. Je zde však ještě jeden problém: Katechismus. Jeho znalosti končí výukou v dospívání, přípravou na vstup do manželství a křtem dítek, ale život tím nekončí a tak jako potřebujeme v našem státě se opírat o „dobré zákony“, tak pro křesťana je to znalost katechismu katolické církve.

S. Š.

Krize teorie velkého třesku?

1. Úvod

Teorie velkého třesku je dítětem našeho století. Rodila se s mnohými potížemi zejména pro svou zřetelnou nekonvenčnost a údajné rozpory se „zdravým selským rozumem“. Ihned po svém vzniku narážela i na filosofické námitky, zejména ze strany ortodoxních marxistů, kteří v ní viděli rafinovaný pokus, jak do moderní přírodovědy propašovat zadními vrátky ideu Boha-Tvůrce světa. Z toho důvodu se u nás výrazně opozdila i pouhá popularizace myšlenek této teorie. Vzpomínám si na slavnostní přednášku ruského akademika Jakova Zeldoviče na pražské konferenci Evropské fyzikální společnosti v r. 1984, kdy mimo jiné prohlásil, že teorie velkého třesku je stejně dobře zaručena jako fakt, že Země obíhá kolem Slunce - mezi přítomnými novináři vyvolala právě tato věta nemalý rozruch a údiv.

Přestože v Universu (č. 2/1990, str. 1) jsem již o teorii velkého třesku psal, nebude patrně na škodu nejprve stručně shrnout historii vytváření této koncepce, a teprve pak se zabývat současným stavem a problémy, s nimiž se nyní teorie potýká.

2. Cesta ke standardní kosmologické teorii

Na počátku století byla ještě kosmologie jako nauka o stavbě a případném vývoji vesmíru doslova v plenkách. Chyběla jak astronomická pozorovací data tak experimentální fyzikální údaje a kosmologie měla tak vysoce spekulativní povahu, že ji mnozí solidní badatelé vůbec nepovažovali za přírodní vědu. Je například známo, že proslulý fyzik a nositel Nobelovy ceny Ernest Rutherford nechtěl ve své neméně slavné Cavendishově laboratoři v britské Cambridži slovo „vesmír“ ani slyšet.

Prvním průlomem, jenž způsobil, že odmítavý postoj fyziků ke kosmologii se počal zvolna měnit, se stala formulace obecné teorie relativity A. Einsteinem

v r. 1915. O dva roky později jednak Einstein a jednak holandský astronom W. de Sitter zkonstruovali matematické modely vesmíru, založené na řešení rovnic obecné teorie relativity, jenž však pro svou schematicnost nevzbudily přílišnou pozornost. Té se dostalo až modelům, které na základě téže teorie uveřejnili ruský matematik a meteorolog A. Fridman (1922-24) a belgický kosmolog abbé G. Lemaitre (1927). Fridmanovy a Lemaitrovy modely totiž poprvé jasně stanovily, že vesmír v obecné teorii relativity nemůže být statický; musí se buď rozpínat nebo smršťovat v čase. Odtud ihned plynulo, že trvání vesmíru není „věčné“ - vesmír musí mít buď svůj začátek nebo konec v čase (může být případně časově omezen jak na začátku tak i na konci). Právě tento závěr budil největší rozpaky: do té doby si většina přírodovědců zcela podvědomě myslela, že vesmír je v čase věčný.

Dříve než se mohla diskuse kolem filosofických důsledků Fridmanových-Lemaitrových modelů rozběhnout naplno, přišel nesmírně závažný objev amerického astronoma E. Hubbla. V r. 1929 na základě pozorování 46 extragalaktických spirálních mlhovin zjistil, že červený posuv čar v jejich spektru je přímo úměrný vzdálenosti mlhoviny od nás. Tak objevil známý Hubblov vztah, jenž se stal úhelným kamenem pozorovací kosmologie a zůstal jím až dosud. Je svým způsobem příznačné, že tento klíčový objev nebyl odměněn Nobelovou cenou (Hubble zemřel r. 1953) - jeho epochální význam pro kosmologii byl i odborníky rozpoznán až po všeobecném přijetí teorie rozpínajícího se vesmíru v polovině šedesátých let našeho století.

Přestože Hubble fakticky objevil přesně to, co Fridmanovy-Lemaitrovy modely předpovídaly, reakce odborné veřejnosti byla mimořádně zdrženlivá. Pouze Einstein a de Sitter vzali Hubblov výsledek vážně a v r. 1932 uveřejnili model, jenž odpovídá kritickému rozhraní mezi časově konečnými a nekonečnými (geometricky uzavřenými a otevřenými) vesmíry, a jenž se pro svou jednoduchost stal později jakýmsi standardem. Sám Hubble však příliš nevěřil tomu, že jím zjištěný červený posuv galaxií lze vykládat jako úprk galaxií směrem od nás a i odvážnější interpreti se potýkali se zcela zásadní potíží.

Z konstanty úměrnosti v Hubblově vztahu (dnes se všeobecně nazývá Hubblovou konstantou, ač přesně vzato závisí její hodnota výrazně na čase) totiž vyplývalo tak malé stáří vesmíru (necelé 2 miliardy let), že to bylo ve zjevném rozporu s geologickými údaji o stáří Země. Hubble si zprvu nebyl ani příliš jist pravou povahou oněch extragalaktických mlhovin a uvažoval dokonce o nějaké tajemné síle, která je odtlačuje od naší vlastní hvězdné soustavy - Mléčné dráhy. Teprve zvolna se prosazovalo přesvědčení, že extragalaktické mlhoviny jsou svou podstatou rovnocennými protějšky naší hvězdné soustavy - Mléčné dráhy (Galaxie) a přísluší jim proto totéž označení - galaxie. Astronomové i většina fyziků dávala tehdy přednost představě věčně existujícího vesmíru, kterou precizně formulovali F. Hoyle, H. Bondi a T. Gold (1948) v podobě teorie ustáleného stavu vesmíru (Steady-State Theory). V této teorii se hmota v rozpínajícím vesmíru neustále doplňovala „z ničeho“ tak, aby průměrná hustota hmoty ve vesmíru na čase vůbec nezávisela. Přírůstek hmoty v jednotce objemu byl podle předpovědi teorie tak nepatrný, že nebyla nejmenší naděje jej experimentálně změřit; teorie byla sice v tomto směru v principiálním rozporu se zákonem zachování hmoty a energie ve

vesmíru, ale kupodivu to ani fyzikům příliš nevadilo - pokud se vůbec obtěžovali zabývat tak pochybnými kosmologickými spekulacemi.

3. Fyzika teorie velkého třesku

Tím více je třeba ocenit jasnozřivost amerického fyzika - ruského exulanta G. Gamowa, jenž si jako první uvědomil takřkajíc mikroskopické důsledky modelů rozpínajícího se vesmíru v obecné teorii relativity. Gamow naprosto odmítl myšlenku neproměnné hustoty vesmíru a zabýval se naopak otázkou, co se dělo s hmotou vesmíru v době, kdy její hustota byla v minulosti evidentně vyšší než je dnes. Poznamenejme, že současná průměrná hustota vesmíru je z technického hlediska téměř naprostým vakuem, nedosažitelným v laboratorních podmínkách. V průměru totiž jeden krychlový metr prostoru obsahuje stěží tři protony, tj. řádově 10^{27} kg hmoty!

Ve velmi raném vesmíru tomu dle Gamowovy úvahy muselo být naprosto jinak. Postupujeme-li proti toku času pozpátku, najdeme vždy ve velmi raném vesmíru okamžik, kdy průměrná hustota vesmíru je rovna libovolně vysoké zadané hustotě. Lze očekávat - jak si Gamow správně uvědomil - že při překročení určité hustoty hmoty se stav hmoty kvalitativně změní. Souběžně s rostoucí hustotou roste i teplota vesmírné látky a záření, což dříve či později znamená i fázové přechody „skupenství“. Jinými slovy, Gamow přišel s myšlenkou neobvyklého počátečního stavu vesmírné látky, jež se ve všech myslitelných směrech liší od dnes pozorovaných částic - tuto látku nazval „ylem“. Gamowova myšlenka byla zprvu naprosto odmítána nejspíše pro svou zdánlivou bizarnost. Nicméně hlavní předpovědi domněnky, kterou Gamow a jeho žáci uveřejnili v letech 1946-48, se postupně potvrdily astronomickými pozorováními.

Gamow především ukázal, že z „ylemu“ v postupně se rozpínajícím, chladnoucím a stále řidším vesmíru vznikla téměř výhradně jen jádra dvou nejjednodušších prvků Mendělejevovy soustavy - tj. vodíku a hélia - v magickém hmotnostním poměru 3:1. Právě tento poměr byl ověřen astronomickými pozorováními na konci sedmdesátých let tohoto století. Všechny těžší prvky (od uhlíku až po uran) vznikaly až mnohem později při rozličných fyzikálních procesech v nitru hvězd a dodnes souhrnně představují jen nepatrná 2% vesmírné látky.

Dále pak Gamow předpověděl, že pozůstatkem horké rané fáze expanze vesmíru by mělo být mikrovlnné záření kosmického pozadí, jež až dosud vychladlo na velmi nízkou teplotu kolem 5÷10 kelvinů (tj. kolem -265°C). K úžasu mnoha odborníků bylo toto záření šťastnou shodou okolností objeveno americkými radioastronomy A. Penziasem a R. Wilsonem v r. 1965 - jeho změřená teplota činí 2,75 K v uspokojivé shodě s Gamowovou předpovědí. Tentokrát již ani Nobelův výbor nezaváhal a Penzias s Wilsonem si za svůj objev tzv. reliktního záření jeli r. 1978 do Stockholmu pro cenu za fyziku.

Jelikož v polovině padesátých let revidovali astronomové hodnotu Hubblových konstant tak, že z ní vyplývalo „přiměřené“ stáří vesmíru kolem 15 miliard let, odpadla nejvýznamnější námitka proti teorii rozpínajícího se vesmíru, pro níž se vžil poněkud slangový název teorie velkého třesku (angl. Big Bang Theory). Auto-

rem pojmenování je Sir F. Hoyle, jenž v sérii rozhlasových přednášek pro BBC tak nazval Gamowovu konkurenční teorii spíše posměšně („big bang“ mělo znázorňovat dunění v anglickém ekvivalentu našeho úsloví, že prázdný sud nejvíce duní) - stal se tak bezděčně křestním kmotrem teorie, proti níž s tvrdohlavostí sobě vlastní stále ještě vehementně vystupuje.

O tom, že Gamowova myšlenka se neprosazovala snadno, svědčí okolnost, že ani on neobdržel za svůj přínos pro kosmologii Nobelovu cenu (zemřel r. 1968) - přitom i Gamowovy další práce zejména o radioaktivitě prvků a rozluštění genetického kódu nesly nespornou pečeť geniality.

Nicméně v průběhu osmdesátých let našeho století se standardní kosmologický model, založený na obecné teorii relativity, Hubblově vztahu a Gamowově teorii velkého třesku, stal doslova kanonickým. Koncem 80. let vypuštěná americká družice COBE změnila s nevídanou přesností charakteristiky reliktního záření (viz *Universum* č.11/1993, str. 25), čímž byla teorie znovu posílena. Občasné kritiky některých dílčích aspektů teorie neměly obvykle dlouhého trvání a tak citovaný Zeldovičův výrok z pražské konference by i na počátku devadesátých let podepsal téměř každý astronom, fyzik či kosmolog.

Jiří Grygar (Psáno pro revui České křesťanské akademie UNIVERSUM)

- dokončení příště -

• Lékař u odvodní komise v první světové válce se ptá brance: „Tak co vám chybí?“ „Mám těžký revmatismus se srdeční vadou, kornatění cév, žaludeční vředy, jaterní cirhózu a plicní tuberkulózu, ...“ „Dost, to stačí. Pro vás bude smrt na frontě vysvobozením. – Schopen!“

Hnutí Křesťan a práce (KAP)

Ve dnech 6. - 8. 4. Se konal na Velehradě seminář na téma „Hospodářství a etika ve světle sblížení s EU“. Loňského roku 17. listopadu vydala Česká biskupská konference k sociálním otázkám „List“ s názvem **Pokoj a dobro (Pax et bonum)**. K této problematice směřovaly nejen veškeré přednášky, ale i vize a diskuse.

Nástup nových technologií, zejména informačních a komunikačních spolu s globalizací, ovlivňuje stále výrazněji náš život. Umožňuje i nebývalý růst hmotných statků a služeb. Paradoxem je, že tím roste bída uprostřed hojnosti. Problémů je řada, ale v základu chybí etika ekonomie a etika ekologie. Přednášky směřovaly na uvedená témata:

1. Nastupující informační společnost vyžaduje nové přístupy (JUDr. B. Vymětalík)
2. Netušená moc těch, kteří si ukládají peníze (Bernhard Eder – M. A. BRD)
3. Co je ekonomika společenství (Ing. J. Kratochvíl)

Děčín - Podmokly

4. Naše společenská transformace z pohledu „Listu“ k sociálním otázkám (Ing. J. Šenkýř – senátor, Praha)
5. Má se církev míchat do politiky či ekonomiky? (prof. děkan fakulty soc. věd L. Mlčoch)
6. Odpovědnost člověka jako správce přírody a celého stvoření (Ing. C. Martínek – Institut soc. učení)
7. EU – základní informace ve vztahu k nám (Dr. L. Rychetník, Reading, Anglie)
8. Co umožnilo výrazný hospodářský růst jedné malé země EU – Irsko (Mgr. T. Hruša)
9. Ekonomika společenství podle vize Ch. Lubichové

„Teorie, která ze zisku dělá základní pravidlo – to je zlé. Narušuje sociální řád. Trh není cílem, ale prostředkem. Musí probíhat v etické rovině a tady zákon selhal! **Čeká nás nová transformace.**“ (závěrečná slova poslance JUDr. Cyrila Svobody)

Poznámka na okraj: Brožurku Pokoj a dobro dostali všichni členové senátu i parlamentu. Teprve hanlivá slova pana Klause vyburcovala zájem ostatních. Tady vidíte, že i špatná kritika může být rychlým a dobrým propagátorem.

(Pokračování příště) S. Š.

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P.František

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2001	Sbírky		Mimořádné sbírky		účel
	vybráno		částka		
	Podmokly	Jílové	Podmokly	Jílové	
Leden	8 414 Kč	3 097 Kč	0 Kč	0 Kč	
Únor	3 070 Kč	734 Kč	2 790 Kč	1 710 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	4 078 Kč	569 Kč	1 800 Kč	500 Kč	Na uprchlíky
Součet	15 562 Kč	4 400 Kč	4 590 Kč	2 210 Kč	

Mše sv. v Děčíně po dobu dočasného uzavření kostela svatého Františka z Assisi (od 23. 4. ÷ 4. 8.)

	fara Děčín IV	mši slouží	kostel Bynov	mši slouží	kostel sv. Václava	mši slouží	kostel sv. Kříže	mši slouží	kaple sester Nebočady	mši slouží
pondělí	7:00	PFJ	-	-	-	-	17:30	*	-	-
úterý	-	-	-	-	-	-	7:00	*	18:00	PFJ
středa	7:00	PFJ	-	-	-	-	17:30	*	-	-
čtvrtek	-	-	17:30	PFJ	-	-	7:00	*	-	-
pátek	-	-	-	-	17:30	PFJ	-	-	-	-
sobota	-	-	19:00	PFJ	-	-	8:00	*	-	-
neděle	-	-	-	-	8:00	V ¹	10:00	*	-	-
	-	-	-	-	17:30	V ²	-	-	-	-

Vysvětlivky:

PFJ - P. F. Jirásek

* - P. J. Fexa, P. P. Procházka

V¹ - 1. a 3. neděle v měsíci P. F. Jirásek

V² - P. F. Jirásek, 1. neděli v měsíci od 16:30 řeckokatolická mše

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

F 19. 04. 2001 – Toto datum lze považovat za zahájení rekonstrukce elektroinstalace v našem kostele. Spolu s opravou omítek, přemístěním varhan a malováním si to vyžádalo uzavření kostela a hledání dočasného útočiště. V tomto čísle si můžete prostudovat tabulku dohodnutých mší v Děčíně přes toto kritické období. Sami vidíte, jak je to složité. Je potřeba to vydržet a těšit se, že vše dobře dopadne a že budeme mít nakonec v srpnu kostelíček jako „ze škatulky“. Doufám, že pomůžete při vyklízení, různých pracích a hlavně na závěr při úklidu a čištění inventáře a jeho instalování na své místo. A snad to i přes ty tři měsíce vydržíte

a přivstanete si na nedělní mši. Víím, že autobusy na „osmou“ nejezdí, ale posunout mši svatou u „Václava“ asi reálné nebylo.

F Radost - Při obřadech Bílé soboty byla pokřtěná a biřmovaná slečna Andrea. Blahopřejeme ji a věřím, že se bude mezi námi cítit vždy dobře.

F Žalost - O letošních Velikonočních svátcích nezpíval v našem kostele žádný sbor. Přitom do sboru chodí zpívat dost zpěváků z naší farnosti ... Jsou názory, že sbor je jen sborem kostela sv. Kříže. Vše tomu opravdu nasvědčuje. Lidé se pozastavují i nad důvodem „nestíhání“. Více i v samostatném článku.

F Jiří Grygar ve Vatikánském rozhlase - Posluchači Vatikánského rozhlasu si budou moci od dubna vyslechnout každý měsíc jednu část cyklu vzdělávacích pořadů (nejen) pro mládež nazvaného „Víra a rozum“. Tento projekt vznikl při příležitosti třetího výročí od vydání stejnojmenné encykliky Jana Pavla II.. Hostem první části tohoto pořadu byl v sobotu 21. dubna 2001 v 19:30 známý český astrofyzik RNDr. Jiří Grygar Csc. z Fyzikálního ústavu Akademie věd České republiky.

Pořady budou vysílány vždy třetí sobotu v měsíci na střední vlně 1530 kHz a na krátkých vlnách 4005, 5880 a 7250 kHz (v pásmu 75, 51 a 41 metrů). Repríza je vždy následující den v 5:10 na střední vlně 1530 kHz, a na krátkých vlnách 4005 a 5880 kHz. Vysílání můžete slyšet také z Radia Proglas v sobotu ve 20:15 a reprízu sobotního pořadu v neděli v 7:00.

F První sv. přijímání – Několik našich farníků se velice podivovalo nad tím, že bez jediného slova proběhlo v našem kostele při nedělní mši svaté 22. dubna prvé svaté přijímání malého Jakuba Steina. I přes to jsme se mohli za něho pomodlit a věřit, že v našem kostele (po opravách) jej budeme často vídat.

F Rokole – Korunovace Panny Marie za Královnu pokoje 3. tisíciletí se v Rokoli koná 19. května 2001. Bližší informace na naší faře.

F Jablonné – Pojeďte, hlavně rodiny, pozdravit sv. Zdislavu do Jablonného v Podještědí. Pout' se koná v sobotu 26. května 2001.

Z farnosti Děčín I - !stále bez záruky!

F Pravidelné akce farnosti v Děčíně I

♦ Každou první sobotu v měsíci (5. května) se koná pout' do mariánského kostela v Horní Polici. Společný odjezd vlakem je z Hlavního nádraží v 9:27 (z Východního 9:32) a mše svatá začíná v 10:30. Návrat je vlakem ze Žandova v 12:55 (v Dc hl. 13:27).

Děčín - Podmokly

- ◆ Každou první neděli v měsíci (6. května) se koná v kostele sv. Václava a Blažeje od 16:30 řeckokatolická bohoslužba.
- ◆ Každou sobotu od 19:00 je možnost se zúčastnit společné modlitby při mariánském večeradle na faře v Křížové ulici.
- ◆ Každý čtvrtek od 20:00 do 22:00 je možnost prožít tichou adoraci v kapli u Malých sester Ježíšových v Boleticích.

F Aktuality z farnosti v Děčíně I

- ◆ .../---/...//.../---/...//.../---/...//.../---/...//.../---/...//.../---/...//

• Říká slavný profesor po důkladné prohlídce pacientovi: „Vy vlastně nemáte žádnou opravdovou chorobu. Bude třeba jen trochu zlepšit váš celkový stav. Musíte se především víc pohybovat. Hodinovou procházku vždy ráno a pak i večer co večer. Vystříhejte se ale zejména většího horka, chladu, pak i přílišného pobytu na slunci, a rozhodně vlhka a deště.“ „Podle toho, pane profesore,“ řekl znepokojeně pacient, „budu smět jít na procházku jen tehdy, nebude-li vůbec žádné počasí.“

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 3. 5. Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
- 14. 5. Svátek sv. Matěje, apoštola
- 16. 5. Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech
- 24. 5. **Slavnost Nanebevstoupení Páně**
- 31. 5. Svátek Navštívení Panny Marie

Významné dny

- 6. 5. Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu
- 12. 5. Mezinárodní den ošetřovatelek
- 13. 5. Svátek matek
- 25. 5. Mezinárodní den ztracených dětí

Výroční dny biskupů

- 17. 5. Kard. Vlk narození (1932)
- 18. 5. Svatý otec narozeniny - 81 let
- 19. 5. Mons. Liška jmenován tit. biskupem (1988)
- 30. 5. Mons. Lobkowicz jmenován diecézním biskupem (1996)

Setkávání

- ♦ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ♦ každou 1. neděli od 13:45 Dolní Žleb
- ♦ každou 2. neděli od 18:30 na faře - setkání Farní rady
- ♦ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ♦ každé 3. úterý při večerní mši svaté - dětská mše svatá (až od znovuotevření našeho kostela)
- ♦ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ♦ každé úterý od 18:15 na faře - nácvik schůly
- ♦ každé úterý od 19:00 na faře - setkání mládeže
- ♦ každou středu od 9:00 na faře - setkání maminek
- ♦ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ♦ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ♦ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ♦ vyučování náboženství pro děti - v neděli 11:30 - 12:15
- ♦ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Pozor!!! Po dobu oprav kostel uzavřen.

Rozpis mší svatých viz tabulka uvnitř tohoto čísla.

Neděle	08:30	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:30	
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:30	
Pátek	07:00	(17:30	jen o první pátek)
Sobota		19:00	(Bynov)

Pořad bohoslužeb v kostele Nejsvětější Trojice - Jílové

Neděle 10:30

☞ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. května 2001, před 1. nedělí v červnu. ☞